NIEUWSBRIEF

№ 2 (20) 2007

Информационный Вестник
Российской Ассоциации Нидерландистов
выходит с 1995 года

DOCENTENPLATFORM

NEERLANDISTIEK
RUSSISCHE FEDERATIE

Het waterland

van verboden vruchten

Inhoud

Voorwoord 3

Het Nederlands in de Linguïstische Universiteit van Minsk 4

WIJ LEREN NEDERLANDS

Kortnieuws 5

Namens het bestuur 5

Bezoek van de Nederlandse Minister-President aan MGIMO 6

REFERATEN VAN STUDENTEN

Daklozen in Nederland en de Nederlandse regering 11

Het gevaar van het water 14

Het land van verboden vruchten 17

Vrije tijd in de Lage Landen 20

Jongerentaal in Nederland. 22

De aanspreekvormen U en JIJ. 24

VERTAALWEDSTRIJD

Список участников конкурса переводов 28

WINNAARS VAN DE VERTAALWEDSTRIJD 29

DE WEG TERUG 30

RESUSAAP 31

Moppen 36

De thema's van dit nummer

De Nederlandse taal in Minsk

DE DAG VAN DE NEDERLANDSE TAAL

Voorwoord

Wat men ook zegt is november toch niet de mooiste tijd in ons land. Het regent vaak, en er valt vieze natte sneeuw. De prachtige zomer is al voorbij, en de winter moet nog komen. Alles is nog onduidelijk in de natuur, een overgangsfase.

Nu treden we ook in een overgangsfase. Maar dat hoeft helemaal niet te betekenen dat er enige onduidelijkheid bestaat in onze plannen. Het meerjarenplan dat we in 2003 hadden opgesteld is vervuld met groot succes. De grote Dag van de Nederlandse taal en cultuur in 2003 in St.-Petresburg en in 2005 en 2007 in Moskou, studentenconferenties, interessantste nascholingen voor docenten, te gast hadden we bekende mensen uit Nederland en België, een jaarlijkse vertaalwedstrijd. Voor ieder jaar hadden we een gevarieerd scala aan interessante activiteiten.

Op 16 november zullen we op de Algemene Ledenvergadering een nieuw plan aannemen voor een periode tot 2012. Ik hoop dat ook een nieuw meerjarenplan succesvol zal worden. Onze nieuwe collega's uit Minsk en Kiëv voelen zich al thuis in ons Platform. Studenten uit Witrusland en Oekraine nemen actief deel aan studentenbijeenkomsten. Dus er is nu sprake van een uitbreiding van onze vereniging. We zijn nu op weg naar omvorming in een internationale organisatie. Maar een overgangsfase hoeft niet lang te duren. We moeten nu goed kijken hoe we in de nieuwe situatie het best kunnen functioneren. Het bestuur heeft er al goed aan gedacht, en op de Algemene Ledenvergadering zullen we het goed bespreken.

Ook het internationaal kader van ons platform is veel breder geworden. Er is nu sprake van een substantieel nieuw begin van onze contacten met COMENIUS. We verwachten dat onze contacten zullen resulteren in een goede samenwerking en uitbreiding van wederzijdse uitwisselingen.

Bij deze gelegenheid wens ik aan docenten en studenten Nederlands uit Oekraine, Rusland en Witrusland een interessant en succesvol Nieuwjaar toe.

Larisa Shishulina
Voorzitter van het Platform

Het Nederlands in de Linguïstische Universiteit van Minsk

"Nederlands studeren in Wit-Rusland? Dat kan toch niet!"
Dat heb ik tientallen malen gehoord van doorsnee Nederlanders die ik ben tegengekomen. Maar ja, het kan dus wel! Sterker nog, de wereld van Neerlandici in Wit-Rusland vertoont steeds duidelijkere kenmerken van groei: anno 2007 is het aantal studenten Nederlands aan onze universiteit toegenomen tot maar liefst 55 'gekken', wat ons, docenten, met grote vreugde vervult.

De meeste studenten zijn verbonden aan het Departement Vertalen en Tolken en studeren Nederlands als hun verplichte bijvak. Naast taalverwerving volgen ze ook colleges over de kennis van land en volk en over vertalen en tolken. Alles bij elkaar neemt zo'n opleiding 4 jaar in beslag. Toch hoor ik de studenten vaak klagen dat ze veel te weinig uren Nederlandse les krijgen, dan...dan krijgen ze extra huiswerk. Grapje, hoor! Ter compensatie organiseren ze dan een Nederlandstalig feestje, met in blokjes gesneden kaas en Clouseau-karaoke.

Foto: Onze beginners (Departement Vertalen en Tolken)

Nederlands wordt bij ons ook gegeven als vak naar keuze, voor studenten die een ander bijvak hebben of niet voor tolk of vertaler studeren. Ook al moeten die studenten tot 's avonds laat op school blijven (de colleges beginnen pas om 19.00 uur), ze doen ook mee aan verschillende met het Nederlands verbonden activiteiten die in Minsk te vinden zijn.

Het Nederlands in Wit-Rusland is klein, dus we moeten groot denken!

Valeria Reutava
vakgroep Nederlands
Linguïstische Staatsuniversiteit van Minsk

Kortnieuws

Nieuws van het bestuur

Aan het eind van elk jaar wordt er traditioneel gekeken naar de resultaten van het werk. Op de algemene ledenvergadering van het Docentenplatform in 2006 werd een werkplan ontwikkeld en doelstellingen gesteld voor het komend jaar. Inmiddels is het zo ver en hebben wij het jaar 2007 achter de rug. Dankzij de activiteiten die er in de loop der jaar werden georganiseerd hebben wij weer ervaring en nieuwe indrukken opgedaan. Om het werk van het platform zo efficiënt mogelijk te maken voelt het bestuur zich verplicht om regelmatig te evalueren.

Net als in het leven van een mens zijn wij dit jaar letterlijk en fuguurlijk gegroeid. Dankzij de collega's uit onze buurlanden Witrusland en Oekraine telt het Platform tegenwoordig ruim 30 leden en meer dan 150 studenten Nederlands wat dit jaar al als gevolg had dat er in april een "Internationaal Studentencongress" werd gehouden. Zulke uitbreiding leidt dan ook tot de verandering van naam, status en structuur. In dat opzicht ziet het bestuur de komende docentenbijeenkomst in november 2007 als het juiste moment om de laatste ontwikkelingen te bespreken en structurele veranderingen in het platformmanagement voor te stellen. Dat houdt in dat er een overzichtelijke takenverdeling nodig is waarbij alle activiteiten van het bestuur in blokken worden verdeeld. Door deze structurele veranderingen door te voeren streeft het bestuur naar een optimale communicatie tussen de leden die de organisatie van alle activiteiten zo effectief mogelijk zou maken.

Deze veranderingen vragen een grote inzet van de hele 'team' en wij hopen dat deze herformingen door alle platformleden met begrip en entousiasme worden ontvangen. Zulke grote plannen kunnen echter verwezenlijk worden alleen onder de voorwaarde dat we allemaal ijverig en aandachtig aan het werk gaan. Wij hopen op uw actieve deelname aan de algemene ledenvergadering en wensen ons allemaal een interessante 'nascholing' toe.

Namens het bestuur

ALEXANRA JAKOVLEVA

Van de redactie

Op 19 en 20 april 2007 hebben studenten en docenten uit Rusland, Witrusland en Oekraine een congres gehad. Het thema van het congres was: 'De Nederlandse en Vlaamse maatschappij van vandaag'. 15 studenten hebben gesproken over sommige problemen in de samenleving van Nederland en België , die zij het meest actueel vinden. Ook hebben ze gesproken over de Russisch-Nederlandse relaties en de Nederlandse taal en cultuur. Dat was het eerste deel van het congres. Dat werd in het gebouw van de Lomonosov-Universiteit georganiseerd . Er waren nog twee delen meer: een discoteek 's avonds na de lezingen en een nascholing van de docenten op de tweede dag waar ook sommige studenten aan deel konden nemen

In dit nummer publiceren we de 6 referaten van paticipants, de resultaten van de Vertaalwetstrijd en enkele fotos van wat er tijdens het congres gebeurde. De overige materialen vindt u in het volgende nummer.

Kortnieuws

Bezoek van de Nederlandse Minister-President aan MGIMO

Op 7 november 2007 heeft Minister-President J.P. Balkenende een bezoek gebracht aan MGIMO. Hij hield een lezing onder de titel “Normen, waarden en rechtsstaat.“

Eerst werd hij hartelijk begroet door de rektor van MGIMO. De Nederlandse Ambassadeur in Moskou en de Russische Ambassadeur in Den Haag waren er ook aanwezig.

Ook werden er docenten Nederlands uit andere Moskouse universiteiten voor uitgenodigd.

J.P. Balkenende sprak over de Nederlandse geschiedenis en de Nederlands-Russische historische contacten.

In zijn lezing legde hij vooral accent op moderne politieke en economische situatie in Nederland en ontwikkeling van de politiek-economische betrekkingen tussen Nederland en Rusland.

Nederland is de tweede investeerder op de Russische markt na Duitsland.

Na de lezing was er ook ruimte om vragen te stellen.

De studenten van MGIMO wilden graag weten wat de Nederlandse Eerste Minister denkt over de toekomst van de Europese Grondwet en een eventuele toetreding van Turkije tot de EU.

Het was echt gebeurtenis omdat het voor het eerst was dat de Nederlandse Minister-President een bezoek bracht aan een Russische universiteit.

Tweede jaar studenten Nederlands van MGIMO.

ONZE GASTEN

MET WELKOMSTWOORDEN

EN

SAMEN AAN TAFEL

DE LEZENINGEN VAN STUDENTEN

ZIJ SPREKEN

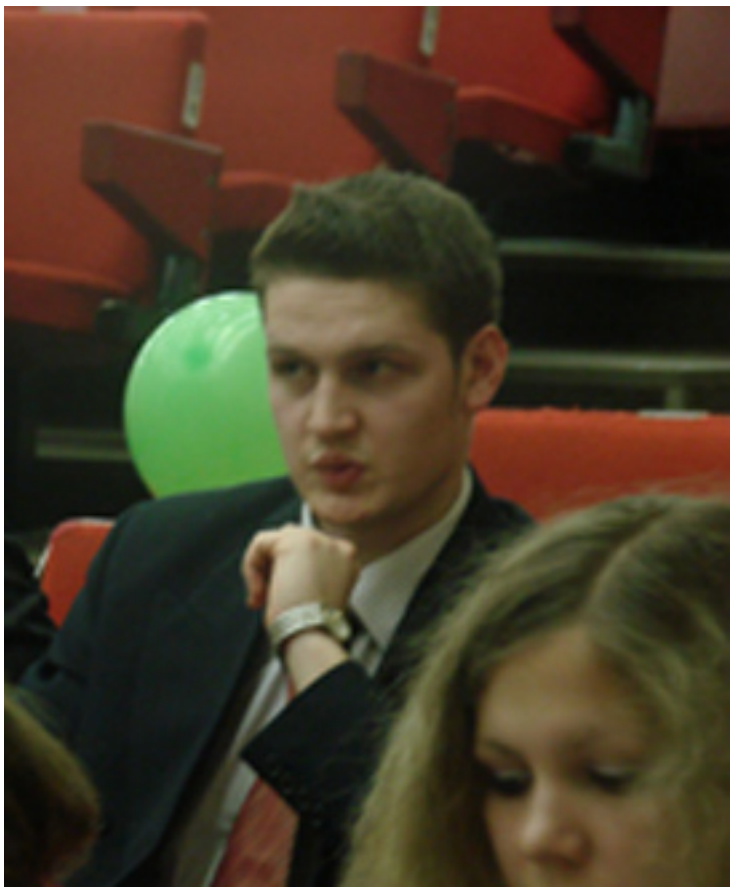

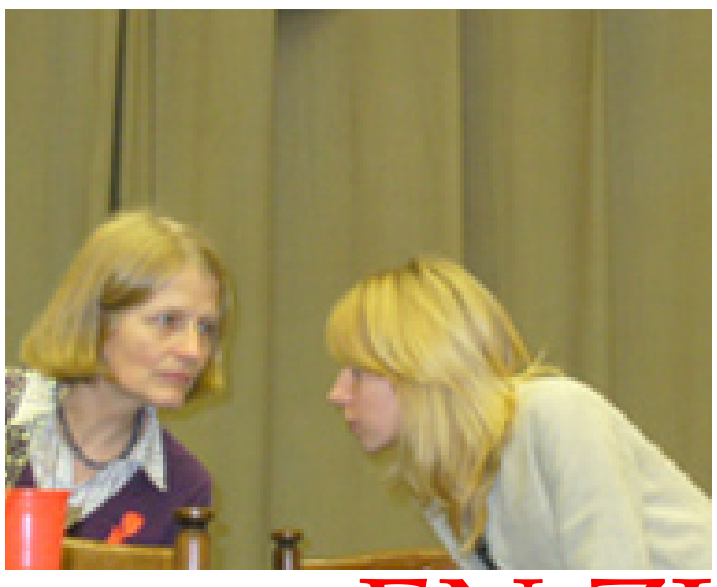

EN ZIJ LUISTEREN NAAR

IN DE LOMONOSOV-UNIVERSITEIT

ALLES IS BIJNA KLAAR

VOOR ONZE GASTEN

GEEN WOORDEN...

...ALLEEN

BLOEMEN

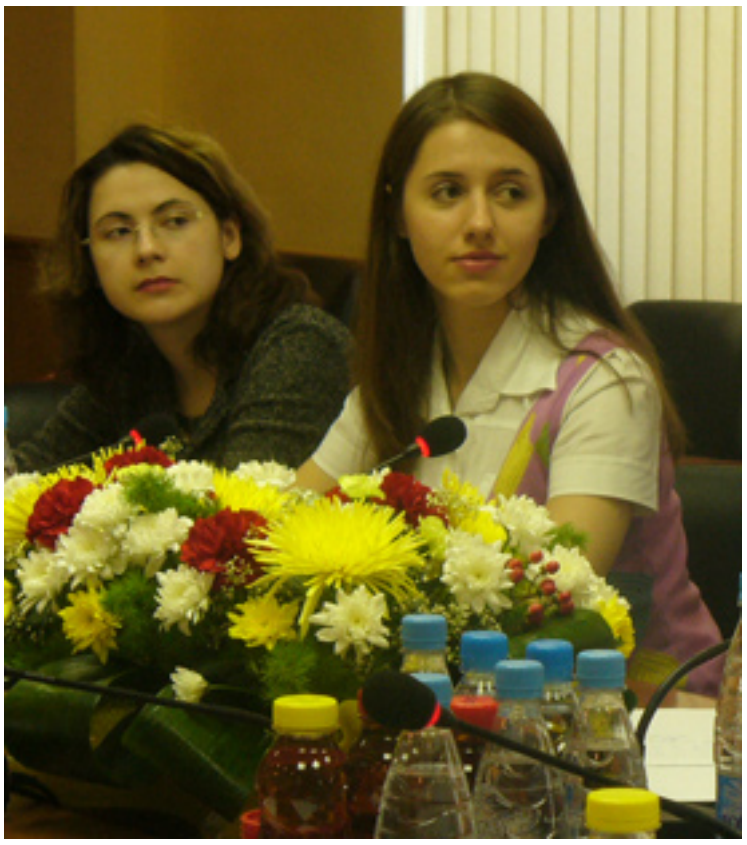

Daklozen in Nederland en de Nederlandse regering

Ludmila Latysheva
2 jaar
Universiteit van St.-Petersburg

Een dakloze is ‘iemand die niet over een eigen woongelegenheid beschikt, die niet de middelen heeft om daar op eigen kracht voor te zorgen en daardoor geen verblijfplaats heeft of tijdelijk in een tehuis verblijft, in afwachting dat hem een eigen woongelegenheid ter beschikking wordt gesteld”. Daklozen worden vaak thuislozen genoemd. Maar dat is niet helemaal correct. Dakloos ben je als je geen dak boven je hoofd hebt. Daklozen verblijven in de opvang, in een caravan, een tent, een auto of onder de brug. Zij hebben geen vaste verblijfsplaats. Een thuisloze heeft het gevoel nergens thuis te zijn. Een thuisloze kan soms wel een dak boven zijn hoofd hebben. Thuislozen hebben moeite met het leggen van sociale contacten of het behouden van werk. Zij voelen zich niet prettig tussen de mensen om zich heen. Dit geeft een gevoel van voortdurende onrust.

Er zijn verschillende oorzaken waardoor iemand dakloos kan worden. De oorzaken van dakloosheid zijn niet altijd te verklaren door uitzonderlijke gebeurtenissen of eenmalige geschiedenissen van sociale uitsluiting. Mensen belanden vaak sneller op straat dan men zou verwachten. Een spiraal van tegenslagen, spanningen in het gezin of de familie, verlies van werk of een ziekte leidt ertoe dat mensen met een “normaal leven” in extreme armoede terechtkomen, vooral wanneer zij niet op hun familie of vrienden kunnen rekenen.

Het recht op behoorlijke huisvesting geldt als een van de fundamentele mensenrechten. Dakloosheid komt op grote schaal voor in ontwikkelingslanden. Het aantal daklozen in Nederland is sinds de jaren negentig sterk gegroeid en wordt geschat op enkele tienduizenden. Men zegt dat er binnen 10 jaar 1 miljoen daklozen in Nederland zullen zijn. De enorme toename van het aantal daklozen was in april 2004. Het aantal hulpbehoevende was enorm gegroeid van 600 tot bijna 5000 mensen per week. Nog duizenden kregen geen hulp. Dat klinkt ongelooflijk, maar het is een logisch gevolg van het huidigeregeringsbeleid. De conservatieve regering was bang voor een oncontroleerbare toename van de staatsuitgave veroorzaakt door de vergrijzing van de bevolking. Het kabinet

ЛЮДИ БЕЗ ОПРЕДЕЛЁННОГО МЕСТА ЖИТЕЛЬСТВА И ПРАВИТЕЛЬСТВО

- В данном докладе будут рассмотрены следующие вопросы:
- стремительный рост армии бездомных людей в Нидерландах, начиная с 90-х годов XX в.
- прогнозы социологов
- причины ежегодно растущего числа бездомных людей
- жилищная реформа в Нидерландах, в результате которой дешёвое жильё было заменено на более дорогостоящее
- жизнь на улице
- попытки правительства помочь людям, оказавшимся на улице
- центры помощи людям, оказавшимся в данной ситуации

probeerde de koste in de sociale en meelische zorg te beperken door een groot aantal subsidies in te trekken. Bovendien heeft de regering met de woningbouw verenigingen afgesproken dat er honderdduizenden goedkope woningen worden afgebroken. In plaats daarvan komen er duurdere woningen.

Tegenwoordig zijn de rechtse krachten in de politiek toonaangevend zoals in de Verenigde Staten. Ouden en immigranten behoren tot de zwakste groepen van de maatschappij. 13% (procent) van alle daklozen in Nederland wordt gevormd door immigranten, die geen Nederlands spreken en daar door geen werk kunnen vinden. Daarom werd er een wet aangenomen die verplicht dat alle buitenlanders, die vanaf 15 maart 2006 voor langere tijd naar Nederland willen komen (bijv. om te werken of om te studeren), een examen Nederlands moeten afleggen.

Gelukkig zijn er verschillende hulpcentra voor daklozen, waar ze eten of onderdak kunnen krijgen. (Bijv. Het leger des heils) Voedselbanken zijn een particulier initiatief, soms van politieke partijen of kerken. Sommige ontvangen subsidie van de regering, andere niet. De kosten van de voedselbanken is zo groot dat de non-profitorganisatie dit niet kunnen volgen. Ondanks het feit dat de voedselbank van Utrecht 5 miljoen $ uitgeeft (aan eten per jaar) dienen zij zelfs een wachtlijst aan te leggen.

Daklozen kunnen ´s nachts bij de nachtopvang blijven. Zij onderscheiden zich door het aantal slaapplaatsen en eigen regels. Bijv. bij de Sleep-inn (dat is een centrum voor nachtopvang in Utrecht) kan men 19 nachten per maand verblijven. Bij de Nachtopvang in Zelfbeheer (NOIZ) kan men iedere nacht terecht, maar je moet je iedere dag opnieuw om 13.00 uur telefonisch aanmelden. Als je niet op tijd belt, dan zijn de slaapplaatsen snel vergeven. Vaak betekent dit dat ze weer op straat staan of dat ze vertrekken naar

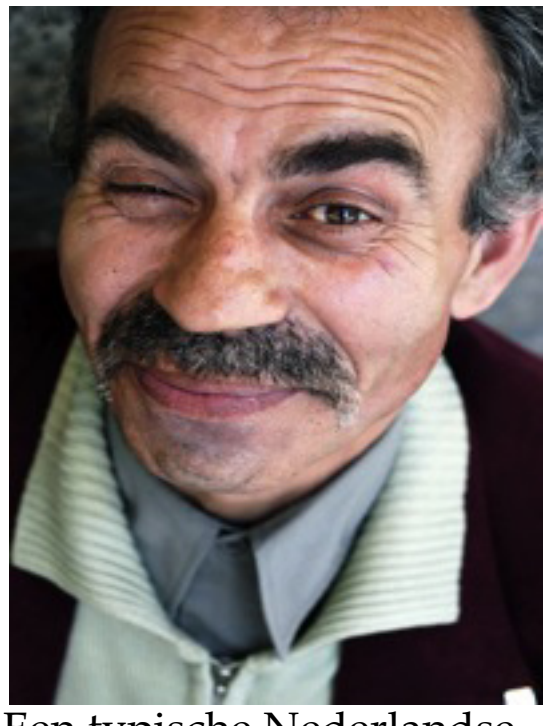

Een typische Nederlandse dakloze

een andere stad. In ieder geval mogen daklozen alleen ‘s nachts in de nachtopvang verblijven. ‘s Ochtends moeten ze de straat op.

Ook daklozen die geen slaapplaats hebben kunnen bemachtigen zullen de nacht buiten moeten doorbrengen. Buitenslapers kunnen vanaf 22.00 uur bij `Tussenbus´ een deken halen, die ze de volgende ochtend weer terug moeten brengen. Veel slaapplaatsen zijn de laatste jaren onbruikbaar gemaakt. Bankjes worden zo gemaakt dat ze niet lekker liggen, parkeergarages worden hermetisch afgesloten. Veel plekken zijn voor daklozen niet veilig omdat ze dan te veel in het zicht liggen en zo slachtoffer kunnen worden van beroving.

Vaak zoeken daklozen openbare voorzieningen op zoals de bibliotheek, omdat ze daar droog kunnen verblijven. Soms gaan ze naar een kerkdienst of het café om droog te zitten en hun tijd op een aangename manier door te komen. Niet alle daklozen zijn overal welkom. Vooral als ze er niet verzorgd uitzien en luidruchtig zijn. Er is ook een groep daklozen die er heel netjes uitziet, waarbij het dus niet zo opvalt dat ze dakloos zijn.

Er is ook een groep mensen op straat die alle hulp vermijdt en plekken zoekt die droog zijn, zoals leegstaande schuurtjes, bedrijventerreinen, bruggen of portieken. Sommigen zoeken beschutting in de bossen.

Een derde van de daklozen heeft geen uitkering. Verschillende instanties regelen dat zij gratis kunnen eten en slapen in de nachtopvang (dit heet een garantstelling). Tweederde van de daklozen heeft een bijstandsuitkering of arbeidsongeschiktheidsuitkering. Maar het is een druppel op gloeiende plaat. Veel mensen realiseren zich niet dat het leven op straat veel duurder is dan een huishouden. Over het algemeen is het leven op straat duur. Een kop koffie in een café is natuurlijk veel

duurder dan koffie die je thuis kunt zetten. Het eten dat een dakloze koopt moet direct op te eten zijn, en is dus duurder dan de boterhammen die je thuis kunt eten. Een betere oplossing, die een dakloze uit zijn vicieuze cirkel kan trekken, is het vinden van een nieuw huis of tenminste een werk. Als iemand lang dakloos is geweest, is het ook moeilijk om weer in een huis te leven. Wat moet je met die vier muren om je heen, als je daar niet aan gewend bent? Daarom is woonbegeleiding belangrijk om iemand te helpen bij dagelijkse praktische vaardigheden. Vaardigheden die voor velen vanzelfsprekend zijn, zijn voor mensen die lang op de straat hebben geleefd helemaal niet meer vanzelfsprekend. Er kunnen problemen zijn rondom het leven in huis, sociale contacten en vrijetijdsbesteding. Er komen allerlei verplichtingen op hen af, waar ze niet meer mee te maken hebben gehad toen ze nog op straat leefden. De weg terug naar de maatschappij is steeds moeilijker naarmate iemand langer dakloos is geweest.

En het zoeken naar werk is voor daklozen niet gemakkelijk. Zij concentreren zich gedurende de dag op hun eerste levensbehoefte: waar kan ik eten, waar slaap ik vannacht? Het gaat er iedere dag om hoe je overleeft op de straat. Plannen maken voor de toekomst is vaak lastig. Veel werkgevers willen zelfs geen werknemers in dienst hebben, als ze geen vaste woonplaats hebben. Hierdoor ontstaat een vicieuze cirkel die moeilijk te doorbreken is.

Met andere woorden. Ondanks het welstand van de maatschappij, heeft zo'n land als Nederland ook sociale problemen. Het is onmogelijk de dakloosheid te overwinnen, maar men moet bekampen.

Het gevaar van het water

Aleksej Kunitski
4 jaar
MGLU

Wat is het grootste gevaar voor Nederland op dit moment? Dat zijn geen terroristische aanslagen en ook geen vliegtuigrampen – maar het zijn overstromingen. De huidige normen bieden onvoldoende bescherming en zelfs aan deze zwakke normen voldoen Nederlandse dijken niet. De huidige normen voor veiligheid zijn gesteld aan het eind van de jaren vijftig. Deze normen stelden dat bij een ernstige ramp die door natuurlijke omstandigheden eens in de 10.000 jaar voor zou komen, de kans op dijkdoorbraken hooguit 1 op 10 mocht zijn.

De dijken werden gemaakt om eens te bezwijken.

Bijvoorbeeld, brak in augustus 2003 de ringdijk vlakbij Utrecht door. Circa 500 bewoners moesten worden geevacueerd. De doorbraak van een zeedijk zou veel grotere gevolgen hebben.

De orkaan Katrina in 2005 heeft aan 1800 mensen het leven gekost. Dit is vergelijkbaar met het aantal Nederlandse slachtoffers bij de Watersnood van 1953.

Kan een situatie zoals in de VS zich ook in Nederland voordoen? Deze vraag kan bevestigend worden beantwoord. Ook in Nederland kunnen overstrommingen optreden met een omvang als in Amerika. Weliswaar hebben Nederlanders sterkere dijken, geen orkanen en een betere rampenbestrijding, maar toch kan het misgaan. Absolute veiligheid kan niet worden geboden en de hoofd reden zijn klimaatveranderingen.

In de toekomst zal het steeds moeilijker worden om water zo vanzelfsprekend te houden als het is. De kans dat er overstromingen optreden zal namelijk toenemen. Doordat de aarde opwarmt, smelten de ijskappen en stijgt de zeespiegel. Dat heeft gevolgen voor de veiligheid van mensen die aan de kust wonen. Aangezien half Nederland onder de zeespiegel ligt, kunnen klimaatveranderingen op veel mensen van invloed zijn. Zeker omdat geologische processen ervoor zorgen dat de Nederlandse bodem langzaam daalt. Voor Nederland betekent de klimaatverandering ook een hogere temperatuur en meer neerslag. In 2100 zal de gemiddelde temperatuur tussen de 1 en 6 graden Celsius hoger liggen dan tegenwoordig. Hoewel de neerslag in de zomer ongeveer gelijk blijft, kan de winterneerslag met 6% tot 25% toenemen.

Dat betekent dat de rivieren en sloten in de winter meer water te verwerken krijgen. Lang niet alle rivierdij-

Опасности большой воды

Что в настоящее время представляет наибольшую опасность для Нидерландов? Это не авиакатастрофы и даже не террористические акты. Это – наводнения.

Ураган Катрина (2005г.) унес жизни 1800 человек. Существует ли вероятность, что подобное может повториться уже не в Америке, а в Голландии?

Полной безопасности гарантировать невозможно, и главной причиной этого являются климатические изменения. Но всегда ли климат неизменен? Виноват ли в изменениях климата человек?

Политика Нидерландов в области обеспечения безопасности – уступить часть суши морю, построить больше дамб или создать плавучие острова? Как уменьшить риск наводнений?

ken kunnen dat aan.

Het klimaat is niet te redden, zo geloven de anderen. Is het klimaat altijd stabiel? Dat is onzin. Het klimaat verandert steeds weer. De mens heeft daar maar een klein aandeel in. Wij hebben een soort vals schuldgevoel.

Zijn klimaatveranderingen onze schuld of niet – is dat niet zo belangrijk. Het probleem is dat we heel kortzichtig. We kijken slechts om het hoekje, denken niet verder dan een paar honderd jaar. En worden dan bang van wat ons te wachten staat.

We moeten in grote tijdschalen denken.

Maar de overheid stelt enorm hoge veiligheidseisen aan het bedrijfsleven, denk maar aan alle maatregelen om vuurwerkrampen te voorkomen. Maar de overheid stelt veel minder hoge eisen aan de waterveiligheid. Het is raar dat Nederland zo weinig geld uitgeeft aan de veiligheid. Nederland geeft slechts 0.15% van het Netto Nationaal Product uit aan waterveiligheid - en dat voor een land dat grotendeels onder zeeniveau ligt!

In 2001 werd het programma uitgevoerd om te kijken welke dijken het grootste risico vormden. Aan deze zwakste schakels wordt nu gewerkt om te verbeteren. Ook worden stap voor stap nieuwe normen opgesteld. Het zal nog zeker twintig jaar duren voordat alles echt uitgevoerd is.

Het is ook belangrijk om op zijn minst goede evacuatieplannen te hebben. “Hoewel voorkomen natuurlijk belangrijker is dan genezen. Het is eigenlijk raar om wel al vast extra ambulances te kopen, als je dat geld beter zou kunnen gebruiken om dijken op te hogen.”

De afgelopen jaren is men in Nederland steeds meer gaan beseffen dat het geen zin heeft om dijken te blijven verhogen. Zeker als de zeespiegel de komende eeuw met een meter stijgt, kunnen de dijken niet simpelweg een meter worden opgehoogd. Er zal structureel iets aan het waterbeheer moeten veranderen. De overheid heeft de afgelopen jaren een nieuw beleid ontwikkeld, waarbij centraal staat dat het water de ruimte moet krijgen. Uitgangspunt is dat het water ruimte nodig heeft en dat het die ruimte ook opeist als we het niet geven. Het is daarom beter het water van te voren op uitgekozen plaatsten meer ruimte te geven, in plaats van het drukbevolkte gebieden te laten overstromen als het te laat is. Meer ruimte voor water betekent aan de ene kant meer natuur. Aan de andere kant betekent het dat mensen uit bepaalde streken zullen moeten verhuizen. Het is ook een beetje tegen-intuïtief om land te laten onderlopen wat eeuwen geleden na een lange strijd op het water is gewonnen. Tegelijk blijft de veiligheid voorop staan. Polders worden niet zonder reden onder water gezet. Alleen door water meer ruimte te bieden kan ervoor gezorgd worden dat Nederland ook in de 21ste eeuw veilig en leefbaar is. Dat is het eerste scenario.

Bij het tweede scenario wordt in eerste instantie goed geinvesteerd in dijkringen en droog houden. Echter, de belangstelling hiervoor verzwakt geleidelijk. Als veel decennia achter elkaar geen echte rampen zijn opgetreden, daalt de politieke belangstelling. De markt investeert niet, want veiligheid lijkt geen schaars goed te zijn. Er zijn prachtige technieken beschikbaar gekomen. Die moeten worden ingezet

‘God schiep de aarde, maar de Nederlanders creëerden hun eigen land.’

Vanwege bevolkingsgroei, oprukkende verstedelijking en behoefte aan nieuwe bouwgrond, gebruiken steeds meer landen de ruimte in zee om kunstmatige eilanden aan te leggen.De bouw van zeer grote drijvende structuren is nog relatief nieuw. Ze kunnen en worden al gebruikt voor opslagfaciliteiten, bruggen, luchthavens, vermaakfaciliteiten en voor militaire doeleinden. Drijvende constructies hebben als voordeel dat ze snel kunnen worden geconstrueerd, geëxploiteerd en gemakkelijk kunnen worden verplaatst, uitgebreid of verwijderd.

Drijvende kunstmatige eilanden zullen deze eeuw aan een opmars beginnen. Veiligheid is meer dan weinig risico. Maar het gaat

niet alleen om de risico's zelf, maar ook om de manier waarop met deze risico's wordt omgegaan. De geschiedenis leert dat als risico's worden verkleind, de maatschappij daarop reageert door zich gevaarlijker te gaan gedragen. Een bekend voorbeeld betreft de autogordel. Het verplicht stellen van de gordel resulteert in een lager risico, maar onderzoek heeft uitgewezen dat Nederlanders daardoor wel wilder zijn gaan rijden. Dat geldt ook voor waterrisico's. Waar hoge dijken worden opgeworpen, wanen Nederlanders zich veilig en verwatert het contact met de elementen. Goed veiligheidsbeleid richt zich dan ook niet alleen op de technische risico's, maar ook op de maatschappelijke aspecten.

Water is vijand en vriend. De vijandelijke kant manifesteert zich incidenteel. Daar kun je een maatschappij niet op inrichten. De vriendelijke kant van water is 365 dagen per jaar zichtbaar. Wandelen langs het water, verliefd worden langs de waterkant, indrukwekkende gebouwen die zich spiegelen en water om te drinken en jezelf te verkoelen.

Juist aan de ligging in en nabij water ontleent Nederland zijn kracht.

Water zit sterk in de genen van de Nederlanders.

Laten ze blijven wonen op deze bijzondere plek en er iets bijzonders van maken.

Het land van verboden vruchten

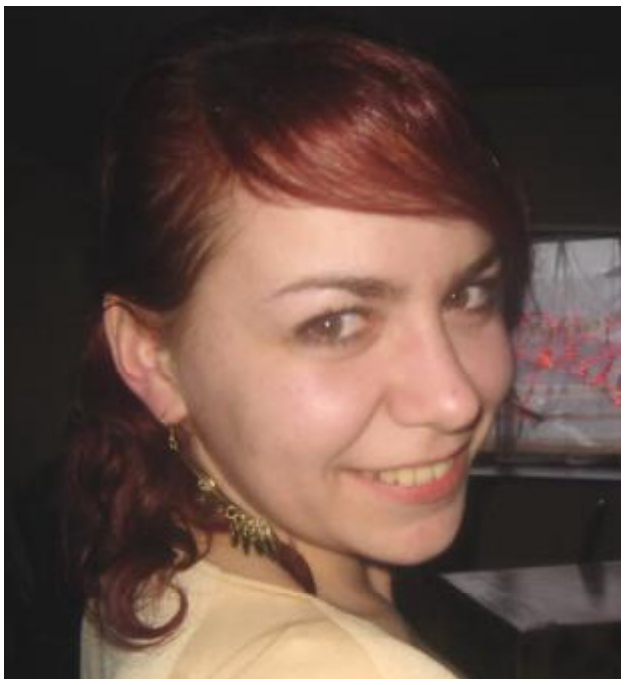

Iulia Salevitsj
Linguïstische Staatsuniversiteit te Minsk

Iedereen weet dat er heel veel dingen zijn die door alle landen worden verboden maar niet door Nederland. Drugs, prostitutie en homohuwelijken. Het is het land van havensteden en dat heeft een zekere invloed op het karakter van mensen.

Het is het land waar er geen beperkingen zijn, waar mensen zichzelf kunnen blijven en individualisme een soort nationale religie is. En talloze toeristen komen naar Nederland om van deze vrijheid te genieten.

Nederland, waar de meeste steden op moerassen werden gebouwd, is een paradoxaal milieu die met een woord “tegen” kan worden gekarakteriseerd. Dit land ligt beneden de zeespiegel, dus is de hele leven een verhaal van overleving in de strijd om het bestaan tegen het water en elementen. Naturlijke rampen hebben een stempel op het originele karakter van Nederlanders gedrukt. Ze zijn de experten van genoegen en weten de prijs die ze ervoor het moeten betalen.

Nederland is het land waar je sommige dingen kunt zien of proeven die in andere landen verboden zijn of kunnen verschillende problemen veroorzaken. Prostitutie en drugs zijn legaal en sommige mensen zijn door de regeringsverdraagzaamheid geschokt, maar de meerderheid denkt dat het een wijse politieke stap is. Dit is het feit dat de procent van serieus drugsverslaafden wat minder is dan in de andere Europese landen. Bovendien drinken mensen heel veel alcohol, maar alcoholisme komt niet zo vaak voor. Naast wereldberoemdste coffieshops zijn er smartshops waar je hennepproducten, verschillende paddestoelen die hallucinaties kunnen veroorzaken, wortelsstimulans of andere organische preparaten kunt kopen, ook worden er zaden, uitrusting en handboeken voor kameraanplanten verkocht.

Maar het hart van Nederland is Amsterdam. Iedereen komt hier niet alleen om de Wallen (Red Licht District) en coffieshops met marihuana te bezoeken, maar ook om een toer over de grachten uit te voren en om naar de talloze traditionele en ongewone musea te gaan die alleen in Nederland bestaan. Nederlanders vinden het ook heel interesant om naar de musea te gaan. Als je meer dan drie musea wilt bezoeken dan kun je een Museumkaart kopen. Dit is een soort abonnement dat je een recht geeft op kortingen voor de kaarten naar de musea.

En nu een paar woorden over de ongewone musea in Nederland. Er zijn heel veel zulke plaatsen: Bijbels museum, het Museum van politieke spotprent, het einige in de wereld Hash Marihuana Hennep Museum, Torture museum, Amsterdam Tattoo Museum, Heineken museum, Sexmuseum, Katten Cabinet, Tropen museum, enzovoort.

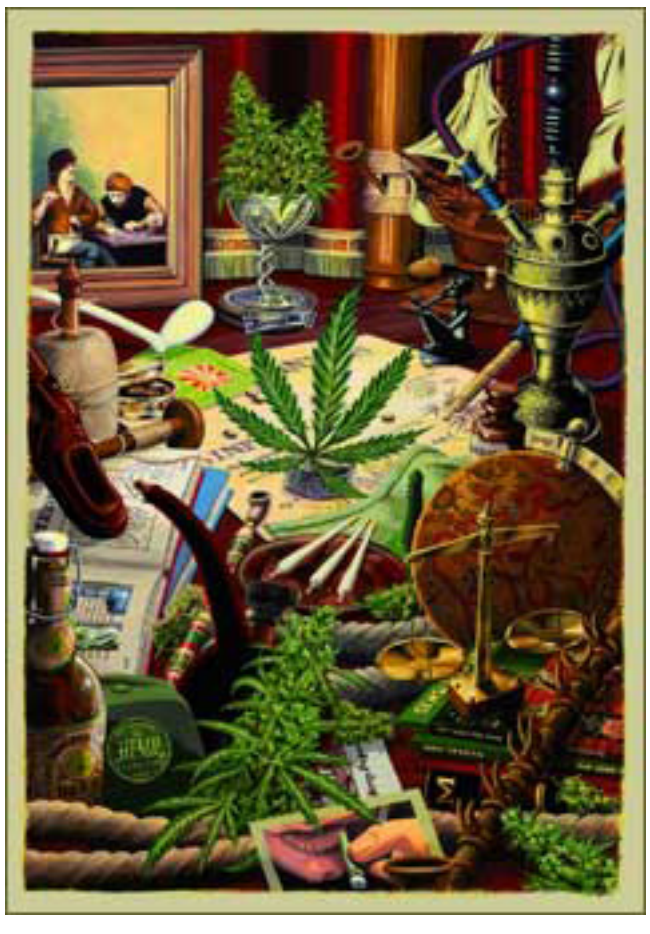

Sexmuseum (de eerste in de wereld) is een eigenschap van Neder-

land en is heel geliefd bij toeristen. Het ligt in de Wallen. Het museum bevat een verzameling voorwerpen, schilderijen, sculpturen, beelden, foto's, film en een variëteit aan andere objecten met een erotisch thema. Dit thema, "Sex door de eeuwen heen", omvat een collectie erotica van de Grieks/Romeinse tijd tot ca 1960.

Een toonaangevend museum op het gebied van de zinnelijke liefde met een omvangrijke collectie erotische beelden, schilderijen, objecten, opnames, foto's en zelfs attracties. Alles is door de eigenaren verzameld en wordt geëxposeerd in hun 17e eeuwse pand op het Damrak.

Ook is het interessant om te weten dat het Amsterdam Tattoo Museum het enige officiële museum is op het westelijk halfrond geheel gewijd aan deze oudste kunstvorm bekend onder de mensheid. Een permanente tentoonstelling verklaart en laat alles zien wat je nog niet wist en ook niet durfde te vragen over deze uniek menselijke manifestatie. Instrumenten, ontwerpen, foto's, beelden, etsen en woodblockprints. De binnenlanden van Borneo, de paradijselijke eilanden van de Pacific, Russische en Amerikaanse gevangenissen, LA gangs, rock 'n Roll stars, koningen, filmsterren en circusfreaks, gangsters uit Japan, culturen en subculturen, kunst en kitsch; dit alles, en meer, maakt je mee in het Tattoo Museum.

Hash Marihuana Hemp Museum voert je door de hele geschidenis van hennep. Sinds het jaar 1985 is er in Amsterdam een museum waar de meeste informatie te halen is op het gebied van de softdrugs zoals Hash en

СТРАНА «ЗАПРЕТНЫХ ПЛОДОВ»

Как известно, все, что другие страны запретили, Нидерланды разрешили. Проституцию, наркотики, браки гомосексуалистов. Страна портовых городов, что уже явный признак вольнодумия и широты горизонтов.

Амстердам называют то Новым Вавилоном, то Северной Венецией, то обвиняют во всех смертных грехах, то называют самым романтичным городом мира, но все это говорит только об одном: Амстердам - самый свободолюбивый город. Это город, где нет места ограничениям, где бессмысленны четкие определения, где люди не боятся быть самими собой, а индивидуализм возведен в ранг национальной религии. Именно за этой свободой приезжают сюда толпы туристов.

В кругу людей культурных и продвинутых принято ходить в музеи. Это не жизненная потребность, а такой ритуал примерного туриста. Рейксмузеума и музея Ван Гога для уикенда более чем достаточно. Но при известной проворности можно успеть забежать еще в разные забавные музеи. Например, в музей пивоварни "Хейнекен", где сначала расскажут историю пивоварения, а затем вдоволь напоят. В Музей тату обязательно надо заглянуть тем, кто собирается сделать себе татуировку. Музей эротики хорошо дополнить Музеем анатомии и Музеем пыток. Но и первый, и второй, и третий можно заменить походом в квартал Красных Фонарей. Вопреки моралистским предубеждениям на самом деле там все очень прилично и безопасно.

Нидерланды уникальная и весьма неординарная страна, которая смогла собрать в себе то, что кажется чуждым многим народам и странам. Но в этом и заключается ее привлекательность.

Marihuana. Hoe werd dit gekweekt en gebruikt in vroegere jaren. Daar zie je grote hoeveelheid van deze plant en ook expositie van de hennepproductie. Bij het museum is er een winkel waar je hennepzaden kunt kopen.

Bijbels museum laat je kennis maken met archeologische vondsten, voorwerpen, religieuze voorwerpen en zelfs geuren verhalen uit de bijbel. In de collectie bijbels bevinden zich de oudste in de Nederlanden gedrukte bijbel uit 1477 en de eerste druk van de Statenvertaling uit 1637. Eeuwenoude bijbels vertellen de fascinerende - en soms gevaarlijke - geschiedenis van het vertalen, drukken en verspreiden van bijbels. Een geschiedenis die nauw is verweven met de vorming van Nederland als een zelfstandige staat en de ontwikkeling van onze nationale taal.

Het Tropenmuseum werd voor tropicliefhebbers geschapen. Dit is een afdeling van de Koninklijk Instituut voor de Tropen die een beeld van leven en werken van mensen in de (sub)tropen geeft. De uitgebreide collectie voorwerpen wordt in een zo natuurlijk mogelijk entourage getoond. Andere thema's: muziek en theater uit de niet-westerse wereld en religies.

En ook een paar woorden over het Kattenkabinet. Beeldende kunst waarin de kat centraal staat. De collectie van het Kattenkabinet biedt een zo volledig mogelijk beeld van de rol die de kat in de kunst en de cultuur door de eeuwen heen vervult. Het museum is gevestigd op de indrukwekkende, klassiek gestoffeerde beletage. Deze verdieping bestaat uit 5 ruimten en is een bezienswaardigheid op zich: de balzaal, compleet met kristal-

len kroonluchter en wandappliques daterend uit ca 1750, de muziekkamer met fraaie plafondschilderingen uit ongeveer 1870, de Mechelse kamer uit 1886, nog geheel in zijn oorspronkelijke staat verkerend en een bibliotheek. Het Kattenkabinet is opgericht ter nagedachtenis van de bijzondere kater John Pierpont Morgan (1966 - 1983). Alles wat je ziet in dit museum (in een mooi oud grachtenpand) heeft met katten te maken: kattenschilderijen, boeken, ansichtkaarten en affiches met katten.

Nederland is een uniek en geen ordinair land dat in zich verschillende karakteristieken kan combineren. En dit feit maakt het land het meest interessant en aantrekkelijk.

Bijbels museum

Vrije tijd in de Lage Landen

BERENDEJEVA OLGA
UNIVERSITEIT VAN KEMEROVO

Als je een taal leert, kan je denken over zijn structuur, over de grammatica en woordenschat of de geschiedenis van de taal bestuderen. Maar wat kan nog beter zijn? De mensen leren kennen die deze taal spreken. Door hun cultuur kunnen we de taal zelf beter zien: hoe het is ontstaan, hoe het leeft en hoe het zich verder zal ontwikkelen. Wat soort van boeken hebben deze mensen geschreven, wat is hun mentaliteit, wie zijn ze eigenlijk? De beste methode om mensen te bestuderen is zien hoe ze leven en wat ze doen. Tijdens hun werk zijn ze meestal bezig met wat hen is vooropgelegd. Daar hebben ze vaak zelf weinig te kiezen, maar tijdens hun vrije tijd hebben ze veel meer mogelijkheden. Dus hoe mensen hun vrije tijd besteden kan veel zeggen over hun persoonlijkheid.

Maar wat bedoelt men met vrije tijd? “Vrije tijd” is de tijd die geen arbeid, zorgtaken, studie, slapen, eten en douchen inhoudt. Volgens de encyclopedie is vrije tijd de periode waarin men niet werkt. Vrije tijd wordt vooral geassocieerd met de mogelijkheid om te doen wat men graag doet. Met andere woorden een hobby. En een hobby is in het algemeen een ontspannende activiteit die men in zijn vrije tijd uitoefent en die men graag doet.

Dus de mensen hun hobby’s hangen van hun verlangens af. Maar ook is het belangrijk hoeveel vrije tijd mensen eigenlijk hebben want sommigen hebben het drukker dan anderen.

Statistisch gezien heeft een gemiddelde Nederlander ongeveer 43 uur vrije tijd per week, of dus 25% van al zijn tijd. Dat is 2 uur minder dan 20 jaar geleden. Mannen blijken meer vrije tijd te hebben dan vrouwen, in het weekend nog meer dan op een werkdag. Volgens de complexere analyse loopt dit verschil tussen mannen en vrouwen zelfs nog op, zowel in de week als in het weekend. Daarenboven blijkt dat werkloosheid veel minder de

Лучший способ узнать людей - это понаблюдать, как они живут и чем они занимаются. То, как они проводят свободное время, может сказать многое об их личности. Свободное время определяется как промежуток времени, когда человек не работает. Согласно статистике, у среднестатистического голландца имеется примерно 43 часа свободного времени в неделю, то есть четверть недели. Оказывается, что у мужчин больше свободного времени, чем у женщин, особенно в выходные. У молодежи также более свободны, чем взрослые люди в возрасте 25 - 44 лет.

Просмотр телевизора занимает большую часть свободного времени. Среднестатический голландец сидит перед телевизором примерно 11 часов в неделю. Наряду с этим он также иногда слушает радио, читает газеты, журналы и книги. Почти у каждого есть хобби (например, коллекционирование почтовых марок). Многие ходят с друзьями в бар выпить кружку пива. Также голландцы с удовольствием едят не дома, в кафе и ресторанах. Спорт является достаточно популярным, почти все голландцы с удовольствием ездят на велосипедах, многие занимаются плаванием, теннисом или футболом.

Можно сказать, что в Нидерландах с развитием СМИ люди стали тратить меньше времени на личное общение с друзьями и семьей. Тем не менее, за последние годы наблюдается увеличение количества свободного времени на целых два часа.

vrije tijd van vrouwen verhoogt dan van mannen. Ook in het weekend hebben mensen met kinderen meer dan een uur vrije tijd minder dan mensen zonder kinderen. De jongere en vaak nog schoolgaande jeugd heeft meer vrije tijd dan de mensen in de “drukkere leeftijd” (25-44jaar).

Maar wat doen de Nederlanders eigenlijk in hun vrije tijd? De media (zoals televisie, kranten, tijdschriften en het internet) is de populairste vrijetijdsbesteding: 41% of dus 17 uur per week. Maar liefst 71% van de tijd die wordt besteed aan de media gaat naar televisie kijken. Op de tweede plaats komt het lezen van dagbladen, hoewel ze

minder populair zijn dan vroeger. Vooral mensen van 50 tot 60 jaar lezen ze regelmatig. Sommige mensen luisteren ook naar de radio, voornamelijk jongeren en vrouwen. Ook is er het nieuwere type van media: het internet. Hoewel het internet nog relatief jong is, wordt er gemiddeld al evenveel tijd aan besteed als aan de radio of zelfs meer. De meeste mensen verspillen veel tijd online, en meestal niet aan onderzoek of het verkrijgen van informatie, maar eerder babbelen, chatten, emails versturen, winkelen of een online dagboek schrijven, het zogenaamde bloggen. Het internetgebruik in Nederland is in 2006 met 24 procent gestegen. Jongeren tussen dertien en 34 jaar zijn nog altijd de fanatiekste internetters, met 9,3 uur per week. Nederland staat in de top drie van de EU wat betreft het internetgebruik. Ruim drie op de vier Nederlanders (76 procent) zit minstens een keer per week op het web. Alleen in Zweden (80 procent) en Denemarken (78 procent) zijn dat er meer.

Ondanks de brede en snelle ontwikkeling van elektronische media, lezen de mensen nog steeds graag kranten en tijdschriften. En 70% van de Vlamingen leest minstens één boek per jaar. Bijna iedereen heeft nu ook een eigen hobby. Er zijn veel varianten: postzegels of briefkaarten verzamelen, koken, zich bezig houden met dieren, fotograferen, origami, schilderen, tuinieren, enz. Ook is het een leuke manier je vrije tijd te besteden door af te spreken met vrienden, een kopje koffie te drinken met je vriendin of naar de kroeg te gaan om een pilsje te drinken. Veel mensen organiseren feestjes voor jun verjaardagen of andere evenementen. Een ander speciaal amusement is reizen, vooral tijdens de vakantie of weekends. Sport is ook een belangrijk deel van Nederlanders hun leven: bijna iedereen heeft een fiets. Hoewel dat een fiets in de eerste plaats een voertuig is, fietsen mensen toch graag in hun vrije tijd.

In het algemeen hebben we gezien dat de hoeveelheid vrije tijd afhangt van vele factoren, zoals het geslacht, de leeftijd en het al dan niet hebben van kinderen. De invulling van deze vrije tijd kent veel variatie. Toch zijn er enkele typische Nederlandse hobby’s. De televisie, talloze dagbladen, de radio en het internet, of kortweg alle moderne media, nemen hierin de belangrijkste plaats. Dat kan veel zeggen over de Nederlanders zelf, de laatste jaren besteden ze minder tijd aan sociale communicatie wegens de ontwikkeling van media. Ze hebben minder sociale contacten of ze onderhouden die contacten via het interent en niet door ‘echte’ conversaties. Ze zijn dus individualistischer dan vroeger. Zo kunnen de bijzonderheden van de manier waarop mensen hun vrije tijd besteden veel zeggen over hun maatschappij in het algemeen.

Jongerentaal in Nederland.

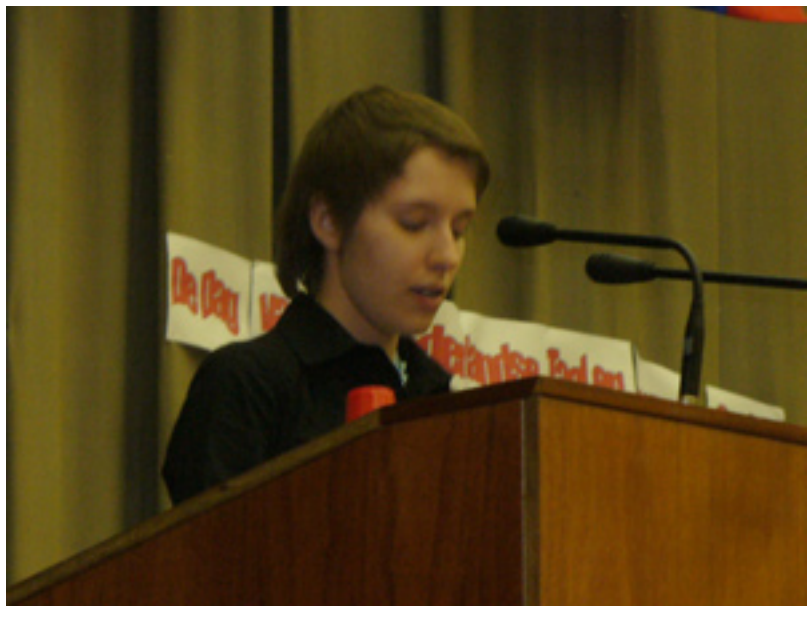

Elena Boermakova
3 studiejaar
MGU

Het onderwerp van mijn voordracht is jongerentaal in Nederland.

Ik wil verschillende aspecten van dit probleem naar voren brengen in verband met de geschiedenis van jongerentaal in Nederland en het onderzoeken daarvan.

Jongerentaal is het taalgebruik van jongeren. Jongeren creëren een eigen leefwereld en daar hoort ook een eigen taal bij. Net als andere groepstalen bestaat jongerentaal uit woorden en uitdrukkingen: eigen woorden, of woorden met een andere betekenis dan gebruikelijk, of een andere uitspraak dan “zoals het hoort”.

De Nederlandse geschiedenis van dit fenomeen gaat ver in de tijd terug. Rond 1900 hadden de studenten in de grote steden hun eigen woordjes. In de bekende verhalenbundel *“Camera Obscura”* van Nicolaas Beets uit 1839 kwam al studententaal voor. In de bundel van Klikspaan, *“Studententypen uit 1839-1841”*, over het onbezorgde studentenleven, wordt ook uitbundig gebruik gemaakt van deze vorm van jongerentaal. In het toneelstuk *“Een eeuw achter”* van Godfried Bomans uit 1939, wordt gebruikgemaakt van de opmars van jongerentaal en dit taalgebruik, in combinatie met een tegenstelling tussen de jonge en de oudere generaties.

Vooral vanaf de jaren 1980 ontstonden er veel “groepjes” jongeren, die elk hun eigen gebruiken en hun eigen woorden hadden.

De jongerentaal is sinds jaren ook object geworden van wetenschappelijke benadering.

René Appel is de pionier in het verschijnsel jongerentaal, de eerste taalkundige die zich in Nederland serieus heeft beziggehouden met jongerentaal. Hij heeft laten zien dat het gebruik van straattaal positief gerelateerd is aan de beheersing van het Nederlands: jongeren die het Nederlands niet goed beheersen, gebruiken minder straattaal dan jongeren, van wie die beheersing goed is. De jongeren vervormen of vervangen woorden dus niet uit gebrek, maar uit behoefte aan iets nieuws, uit creativiteit. Vanaf dat moment werd er steeds meer onderzoek naar het taalgebruik van de jeugd gedaan. In het boek van Hoppenbrouwers (1991) wordt beweerd, dat jongeren een eigen taalvariëteit spreken, waarmee ze zich identificeren met de eigen leeftijdsgroep of generatie. Deze jongeren zijn ongeveer tussen de veertien en zeventien jaar oud. Na hun zeventiende verdwijnen langzamerhand de kenmerken van jongerentaal, hoewel bepaalde woorden en uitdrukkingen beklijven en zo een generatiekenmerk worden.

Niet alle uitdrukkingen van de jongerentaal worden in de woordenboeken opgenomen. Mede door de snel wisselende populariteit van bepaalde woorden en de onafgebroken vernieuwing houden maar sommige woorden stand. Bijvoorbeeld, waren hardcore, hiphop en acid house in de woordenboeken opgenomen. Acid house was in 1991 in de Van Dale wel, maar in 1994 was het volledig uit het woordenboek verdwenen.

Allerlei gebeurtenissen in samenleving zijn van grote invloed op de jongerentaal, zoals verschijning van de nieuwe communicatiemiddelen, nieuwe programma-

Het woordenboek van jongeren taal

mas op TV, nieuwe fenomenen in muziek. Bijvoorbeeld, in de eerste Nederlandse soap, “Goede tijden, slechte tijden”, was een personage - Arnie, naar wie van toen af bekakte figuren al snel Arnies werden genoemd.

Een zeer opvallend kenmerk voor woorden uit de jongerentaal begin jaren negentig, is dat een hoop woorden werden afgekort en een “o” aangeplakt kregen. Afkorting zelf werd afko. Aanduidingen van landgenoten: brabo (Brabander) en limbo (Limburger), de afkorting afro- stond allereerst in het *Van Dale Groot woordenboek* (1991) als ‘*verbonden met, in betrekking staand tot Afrika*’.

Andere bestaande woorden die ook op een “o” eindigen, werden ook graag gebruikt door jongeren, zoals bimbo, turbo. Amigo komt van het Spaanse woord voor vriend en werd gebruikt als vriendschappelijke aanspreekvorm. De “ie” of “i” en “a” werden ook wel eens gebruikt, in uitdrukkingen als popie voor populair, depri voor gedeprimeerd.

Nederland is vandaag de dag meer multicultureel dan dat het ooit geweest is, toch bestonden er begin jaren negentig al allerlei woorden om verschillende etnische groepen aan te duiden. Zo werden Italianen ito’s genoemd, Surinamers suri’s.

De meeste leenwoorden zijn afkomstig van het Engels, zoals no problem voor ‘het geeft niet’, daarnaast waren veel aanduidingen voor muziek afkomstig uit het Engels, als clash-stijl, classics, deep house en fusie ontstonden, letterlijke vertalingen (leenvertalingen) uit het Engels zijn zie je, van het Engelse see you.

Niet alleen maar andere talen, maar ook een dialect of het regionale Nederlands spelen een rol bij het ontwikkelen van de jongerentaal. Er zijn woorden en uitdrukkingen, die specifiek zijn voor een bepaalde groep jongeren of voor een bepaalde regio. Door hun contacten met of binnen etnisch gemengde groepen maken zij kennis met (elementen van) andere talen. Dat minderheden de taal van de meerderheid overnemen wordt normaal gevonden, andersom komt het echter niet in grote mate voor, schrijft Nortier, die onderzoek heeft gedaan naar Murks en straattaal in Utrecht (Murks is een vorm van Nederlands waarin de uitspraak en de woordkeuze van allochtone jongeren, die Nederlands spreken, wordt nagedaan). Een speciaal soort jongerentaal heet *straattaal.* Jongeren binnen een vriendengroep met een verschillende etnische achtergrond in een multiculturele stad als Amsterdam kunnen een straattaal spreken. Deze vorm van jongerentaal is gemengd met woorden en uitdrukkingen uit het Nederlands, het Amsterdams, Surinaams, Marokkaans-Arabisch en Turks. De meeste woorden worden verdeeld over een aantal betekenisvelden, zoals Hoppenbrouwers gedaan heeft voor zijn verzameling jongerentaal. Zo zijn onder meer te onderscheiden: *de relatie tussen jongens en meisjes*, *geld, geweld, sociale omgang (zoals groeten)*, *schelden, persoonsaanduidingen (zowel positief als negatief)* en *waarde-oordelen (zowel positief als negatief)*.

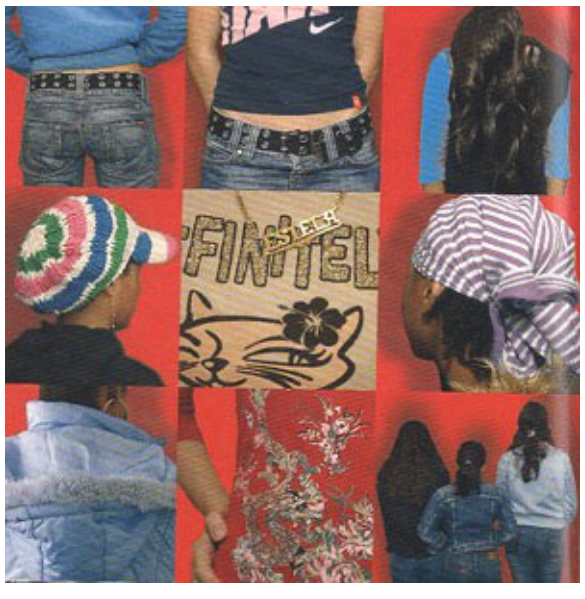

Jongeren willen met het bewust gebruiken van specifieke woorden twee doelen bereiken. Ten eerste bestempelen ze zichzelf ermee als lid van de eigen, leeftijdsgebonden groep. De uitdrukkingen en creaties worden in de eigen groep positief gewaardeerd. Ten tweede drukken zij er negatieve attitudes mee uit tegenover individuen of groepen die niet tot de eigen groep behoren. Dus, gaan jongeren tenslotte op zoek naar middelen, waarmee zij zich kunnen onderscheiden, zowel van andere jongeren als van volwassenen.

Ten slotte zou ik willen zeggen, dat, hoewel ouderen de jongerentaal ruw achten en onbeschoft en denken dat het een negatieve invloed heeft op de maatschappij, is jongerentaal een onderdeel van de communicatie van jongeren, die zeker niet verboden of belemmerd moet worden. Jongerentaal is niet asociaal, het is een onderdeel van de jongerencultuur, en die is belangrijk voor socialisatie.

Zo was het.

De aanspreekvormen U en JIJ. Het probleem in de loop der eeuwen, moderne ontwikkelingen, sociaal-historische benadering.

Zabotina Olga
3 studiejaar
MGU

Goede middag, dames en heren. Ik wil met jullie het probleem bespreken waar wij allemaal mee te maken krijgen. Om het even wie van ons, Rus of Nederlander, raakt af en toe in de situatie die ons doet twijfelen: welke aanspreekvorm kan beter gebruikt worden, U of JIJ?

Ik werd geïnteresseerd in dit probleem toen ik met een Nederlander kennismaakte, die 50 jaar oud was, en toen hij over een paar woordjes tegen me zei: «Zeg maar JIJ hoor». Ik was verrast, omdat het volgens mij onbeleefd zou zijn: iemand met JIJ aanspreken, die veel ouder dan ik is. Maar hij vond het absoluut normaal. En ik dacht toen: waarom is het zo, hoe staat het met de aanspreekvormen in het Nederlands?

Taalkundig gezien zijn U en JIJ de vormen van de tweede persoon enkelvoud van persoonlijk voornaamwoord: U wordt gebruikt als beleefdheidsvorm, JIJ is de vertrouwelijkheidsvorm, maar zo simpel is het toch niet. Deze kleine taalelementen zeggen ook veel over de relatie tussen de gesprekspartners en de situatie waarin ze zich bevinden.

De bepaling van het gebruik van één of ander aanspreekvoornaamwoord (dus U of JIJ) hangt van verschillende factoren af, zoals status van een mens, solidariteit, formaliteit, leeftijd, respect, verhouding, sfeer van het moment, tijdgeest en mode in het algemeen en zelfs het uiterlijk van een mens kan hier een rol spelen. «Nu is de tijd van onzekerheid over een juist gebruik van U en JIJ» - zegt Hanny Vermaas, Nederlandse linguiste die met het probleem van de veranderingen in de Nederlandse aanspreekvormen bezig is.

Laten we nu eerst zien hoe het met dat probleem in de loop der eeuwen stond. Het middelnederlands had ook twee aanspreekvormen, die klonken als DU en GIJ. De grenzen daartussen waren heel duidelijk bepaald. GIJ benadrukte afstand en beleefdheid, terwijl DU met vriendschap, liefde of, omgekeerd, boosheid was verbonden. De

Формы обращения U и JIJ в нидерландском языке

Подобно многим другим языкам, нидерландский язык различает вежливую и нейтральную формы обращения: U – JIJ. На всё более широкое употребление формы JIJ и вытеснение «вежливой» формы U влияют такие факторы как социальный статус, возраст, особые социальные условия, и пр. К важнейшим причинам нивелирования оппозиции U – JIJ следует отнести, в частности, процессы демократизации в нидерландском обществе. Место, которое занимает нидерландский «между немецким и английским» и в котором продолжают сосуществовать особенности этих двух языков западно-германской группы, со временем и определит окончательный выбор – сохранять ли различие U – JIJ.

U ij

meest belangrijke functie van DU was het tonen van ongelijkwaardigheid omdat vroeger de relaties veel meer op ongelijkheid waren gebaseerd. Zo was het tot de 16de eeuw. Pas daarna ging men DU bij beperkte situaties gebruiken: bij uiting van boosheid, minachting, en bovendien kreeg deze aanspeekvorm uiteindelijk zo'n neerbuigende klank dat het gaandeweg verdween. Door het verdwijnen van DU kreeg GIJ een universele functie: enkelvoud en meervoud, beleefdheid en vertouwelijkheid, afstand. Zelfs binnen het gezinsleven sprak men elkaar nu aan met GIJ. Het gebruik van DU ging men als ouderwets beschouwen.

In de 17de eeuw paste zich het zuidelijke GIJ aan de Hollandse tongval aan en werd JIJ, maar in heel Nederland is JIJ alleen maar aan het einde van de 19de eeuw doorgedrongen, daarvóór werd JIJ slechts in Noord- en Zuid-Holland gebruikt.

Pas in de 19de eeuw deed U zijn intrede in de spreektaal als onderwerp van de zin. Vóór deze tijd trad U alleen maar als datief of accusatief van JIJ op. U is vermoedelijk afgeleid van de schriftelijke aanspreekvorm 'Uwe edelheid', die verder tot U werd afgekort. Dit nieuwe korte aanspreekvoornaamwoord heeft succes gehad. Dit feit toont hoe sterk de behoefte onder Nederlanders was in een gemakkelijke beleefdheidsvorm. Maar het duurde tot de 20te eeuw voordat U als onderwerp in de schrijftaal algemeen werd doorgevoerd.

Vanaf begin van de 20-ste eeuw kwam de neiging het JIJ-zeggen in zwang. Sinds de jaren zestig begon deze tendens zich te verheffen. Het was verbonden met bepaalde veranderingen in de maatschappelijke verhoudingen en ontwikkelingen van deze tijd: doorbreking van tradities en van allerlei gezagsverhoudingen. Ook zijn de verschillen tussen de generaties groter geworden, waarbij niet de ouderen maar de leeftijdsgenoten bepalend waren voor het taalgebruik. Het initiatief van de vermijding van de generatieconflicten kwam van ouders. Ze legden het accent op het solidariteitskenmerk: de jongeren zeggen nu veel gemakkelijker JIJ tegen ouderen en gezagsdragers. Jongeren zijn minder gevoelig voor status, daarom zeggen ze minder U. Ze hebben het U als beleefdheidsvorm niet meer nodig omdat dit een te grote afstand creëert.

De andere redenen van het toenemende tutoyeren (dus met JIJ aanspreken) zijn informatisering en internationalisering. Verplaatsingen, mobiliteit dragen er toe bij tot

een grotere gelijkheid tussen mensen, wat kansen en levensomstandigheden betreft. Daardoor onderscheiden mensen zich minder van elkaar en is men elkaar meer gaan tutoyeren. Ook speelt hier een belangrijke rol de invloed van het Engels dat, als een internationale taal en in dit opzicht als een toonaangevende taal, op alle niveau's in het Nederlands doordringt. En het Engels, zoals we weten, kent één aanspreekvorm - YOU, die in het Nederlands als JIJ klinkt.

Een bepaalde invloed wordt door de massa-media op de taal uitgeoefent. We kunnen zien dat in de media twijfelgevallen in het gebruik van U of JIJ vaker dan ergens anders vóórkomen. Het viel me op dat men niet weet hoe het publiek in Nederland aan te spreken. Sommige publieke omroepen geven de voorkeur aan het gebruik van U, maar ze zijn toch bang dat ze hun jonge toehoorders zo kunnen verliezen. Als ze zich aan de tijdgeest aanpassen moeten ze dan JIJ kiezen, maar in dit geval kunnen er ook problemen ontstaan. Als voorbeeld kunnen de reclame-uitingen van Ikea dienen: de meeste mensen in Nederland (niet alleen maar oude) vinden dat Ikea zich te veel familiariteiten jegens Nederlanders veroorlooft met 'JIJ-en'. Ze zeggen: klant is koning en een koning wordt niet met JIJ aangesproken. Maar Ikea is gericht op de jongere generatie en houdt zich gewoon aan de normen en waarden van dat jonge geslacht, dat JIJ meer "aansprekender" vindt.

De grotere openheid in wat men denkt en voelt blijkt ook uit de maatschappelijke verhoudingen van tegenwoordig.

Bij een bedrijf tutoyeren collega's elkaar gemakkelijker dan vroeger en de ondergeschikten spreken hun baas vaker met JIJ aan. Dat is het teken van moderne solidariteit. Bij de winkels is het wat moeilijker: als je netjes gekleed bent en zichtbaar niet jonger dan 18, heb je dan een grotere kans met U te worden aangesproken, maar het is opmerkelijk dat je vaak van de kassajuffrouw „hallo" als begroetingsvorm kunt horen, waarmee namelijk de aanspraak "JIJ" wordt bedoelt. In een café of in een restaurant wordt de bediening nu vaker met JIJ aangesproken om vertrouwelijke toon aan te slaan en geen neerbuigendheid te scheppen. Een ander voorbeeld is de huisartsen, die tijdens de consulten JIJ gebruiken om meer vertrouwelijkheid uit te stralen.

In de onderwijssfeer kunnen we de kloof tussen middelbaar en hoger onderwijs zien. In de scholen heerst de atmosfeer van gemeenschap en de leerlingen gebruiken daar makkelijk JIJ- vorm bij de aanspraak van leraren. Maar als we het over de universiteiten hebben, dan is er geen sprake van tutoyeren. Studenten tonen respect voor hun docenten. Ze kunnen wel met JIJ aanspreken maar buiten de muren van de universiteit en alleen maar in het geval als docent dat zelf voorstelt. Uitzonderingen zijn natuurlijk niet uitgesloten.

Als we het over politici hebben is het opmerkelijk

dat ze tijdens debatten in de Tweede Kamer elkaar met U aanspreken- in het belang van zakelijkheid en distantie, maar dat ze buiten de vergaderzaal elkaar tutoyeren om solidariteit te behouden en een beetje informaliteit te scheppen.

Dus zoals we het hebben gezien, het toenemende tutoyeren is onbetwistbaar feit, het bewijs daarvan komt ook in de woorden van een Nederlandse vrouw van 60 voor. Ze zegt: „Ik wordt ongelukkig als iemand me beleefd met U aanspreekt, het kenmerkt me als oud". Hier kunnen we zien dat de regels over een ooit vastgesteld gebruik van U of JIJ zijn veranderd, maar ik moet toegeven dat die regels nog niet tot iedereen zijn doorgedrongen. Het springt in het oog dat iedere Nederlander zelf bepaalt, wanneer hij U of JIJ gaat gebruiken. In de gelijke situatie kan één rustig met JIJ aanspreken, terwijl de andere het beledigend kan vinden.

De Nederlanders zitten nu in de knoop met het probleem over een juiste toepassing van de aanspreekvormen. Ze proberen het te vermijden: sommigen stellen voor beleefde U- vorm gewoon uit de taal weg te gooien en kennelijk in navolging van het Engels gebruiken één aanspreekvorm in alle situaties, de anderen willen nieuwe aanspreekwoordjes in gebruik brengen, die neutraler zouden klinken, zoals JOU - de vorm uit Groningse dialect of GIJ - de Vlaamse aanspreekvorm. En de meerderheid biedt in lastige situaties aan de vorm JE te gebruiken, omdat die het tutoyeren niet benadrukt en terzelfder tijd geen gevoel van afstand geeft, wat wel het geval met U is. JE zou dus als een tussenvorm - tussen JIJ en U - gezien kunnen worden. Het Nederlands heeft in dit opzicht een uniek systeem: men kan JIJ of JE zeggen, het Duits kent allen DU en het Frans allen TU als directe aanspreekvorm.

In Vlaanderen is het nog moeilijker, daar wordt nog GIJ als aanspreekvorm gebruikt, maar de status daarvan is onduidelijk, soms komt het als synoniem van JIJ voor, anders als synoniem van U. Ook is het onbegrijpelijk waarom de Vlamingen dan die GIJ nodig hebben. Het is mogelijk dat ze de JIJ-vorm te Hollands vinden en oorspronkelijke GIJ- vorm willen handhaven met als doel de Vlaamse identiteit te behouden. Merkwaardig is dat jongeren in Vlaanderen steeds minder GIJ zeggen en steeds meer JIJ. De situatie met de aanspreekvormen in Vlaanderen wijst ook het toenemende tutoyeren.

We hebben de geschiedenis en de moderne ontwikkeling van de aanspreekvormen in het Nederlands gezien en komen nu tot de coclusie dat de tegenwoordige toestand met U en JIJ heel ingewikkeld is. Er ontstaat een vraag in dit verband: kunnen wij deze tegenwoordige toestand van de aanspreekvormen een nivelleringstendens noemen, dus zal het JIJ in de toekomst geleidelijk U verdringen? Dat weten we nog niet, maar we hebben gezien dat er in de geschiedenis tijd was, toen men met gemak alleen maar met JIJ uitkwam.

De solidariteit zit van oudsher in Nederlanders, ze vinden status en formaliteit minder belangrijk en vaak zelfs ouderwets. Maar aan de andere kant kennen ze traditie van zakelijkheid wanneer de aanspreekvorm U veelmeer te pas komt. Ik spreek hier opzettelijk niet over de U- vorm in functie van beleefdheid, omdat deze dimensie al geen rol in de onderscheiding tussen JIJ en U speelt. Sterker nog wordt JIJ als meer beleefde vorm gezien, omdat U volgens Nederlanders een te grote afstand creëert.

Dus wat zullen ze kiezen: afstand en formaliteit aangeven en daardoor U behouden of meer gelijkheid en broederschap door JIJ in alle situaties te gebruiken? Dat zullen we nog zien.

Vertaalwedstrijd

Список участников конкурса переводов

Минский Государственный Лингвистический Университет

4 курс

- Евгений Юрьев.
- Царенко Александра Александровна
- Артюх Ирина Васильевна
- Хмелев Павел Владимирович
- Рапинчук Ольга Федоровна
- Козлова Юлия Евгеньевна

Кемеровский Государственный Университет 5 курс

- Павлова Ольга Владимировна
- Берендеева Ольга Борисовна 4 курс
- Проскурина Ольга Александровна
- Артамонова Ирина Владимировна,

МГУ 3 курс

- Бурмакова Елена
- Елена Копырюлина
- Елена Галышева

СПГУ 2 курс

- Аронова Ксения Игоревна
- Ольга Круминг
- Богданова София Игоревна

Голландский институт 1-й год

- Константинов Алексей
- Анна Антоненко
- Саша Акрамовская

МГЛУ 4 курс

- Куницкий Алексей
- Альбина Рожкова

РОСИ 4 курс

- Галина Руденко.
- Мишина Екатерина

Национальный университет им. Тараса Шевченко

- Ярмыш Евгения Александровна 5 курс

Vertaalwedstrijd

WINNAARS VAN DE VERTAALWEDSTRIJD APRIL 2007

De Weg Terug (M.Vasalis)

1 место

Евгений Юрьев.

Минский государственный лингвистический университет,

4-й курс

2 место

Ольга Павлова

Кемеровский Государственный Университет

5 курс

3место

Ирина Артюх

Минский государственный лингвистический Университет

4 курсResusaap (Midas Dekkers) -

2 место Евгений Юрьев

Минский государственный лингвистический университет

4-й курс

3 место Александра Царенко

Минский государственный лингвистический университет

4 курс

Галина Руденко

РОСИ

4 курс

'Spitzer' (Thomas Rosenboom)

1 место Мишина Екатерина

РОСИ

4 курс

2 место Евгений Юрьев

Минский государственный лингвистический университет

4-й курс

3 место Елена Галышева

МГУ

3 курс

Vertaalwedstrijd

DE WEG TERUG

DE WEG TERUG

M.Vasalis

De avond kwam: de avondspin
had ons onmerkbaar ingesponnen.
Alles stond stil en de geronnen
minuten stroomden niet meer in.
We lagen naar het plafond te kijken
dat was ook leeg; ik werd zoo bang,
ik had één strakke koude wang,
we lagen roerloos als twee lijken . . .
Toen, in dit strak-gespannen niet,
opeens van zeer dichtbij de regen
stil slikkend langs het raamkozijn.
Ontdooien van het vast verdriet
en o de pijn om te bewegen, i
om niet meer dood te mogen zijn.

Евгений Юрьев

ПУТЬ ОБРАТНО

На землю вечер опустился,
Незримо он окутал нас,
Застыло время в этот час,
И бег его остановился.
Душа от ужаса немела,
Мы, глядя в потолок, молчали,
Как бездыханные лежали,
И тело словно каменело.
И в напряжённом небытии
Беззвучно дождь в окно стучится
В стеклянную окошка гладь.
И тает скорбь в твоей груди,
О что за боль пошевелиться,
Чтобы не сметь уж умирать.

Vertaalwedstrijd

RESUSAAP

(1) Ik kom uit de middenstand. Met de bovenstand maakte ik pas kennis als eerstejaars student. Ik zou een weekje logeren in het ouderlijk huis van een jaargenoot uit betere kringen. (2) Het beviel me er best en ik verheugde me op de vijf dagen die me nog te wachten stonden, toen de moeder van mijn studievriend, een rijzige dame, na twee dagen uit haar lectuur opkeek. 'Midas,' zei ze, 'ik geloof dat jouw trein morgen om achttien over negen gaat.' Zo doen ze dat.

Later pas leerde ik dat standsverschil ook in het dierenrijk voorkomt. Bij resusapen wordt je plaats in de hiërarchie niet zozeer bepaald door je geestelijke inzet of lichaamskracht als wel door je afkomst. Ben je als resusmeisje in een familie van hoge komaf geboren, dat wil zeggen is je oma hooggeplaatst, dan ben je zelf ook van stand. Onderling gunnen de hooggeplaatste families elkaar de privileges die ze de laaggeplaatsten misgunnen. Zo hoort het.

Dat het ook in de natuur voorkomt, is geen rechtvaardiging voor het aangeboren standsverschil bij mensen. Maar een troost is het wel voor mijn gevoel van onmacht telkens wanneer ik me weer door zo'n deftige dame heb laten overdonderen. (3) Deftige dames beledigen je met een naturel waarbij je slechts met je mond vol tanden kunt gaan staan of grof geweld kunt gaan gebruiken – en het laatste doet een brave middenstander niet. (4) Slechts één keer ben ik in zo'n situatie ad rem geweest en ik ben bang dat ik daar nog lang op zal moeten teren. Het was in een supermarkt in Aerdenhout. Terwijl ik mijn winkelwagentje behendig in de rij voor de kassa manoeuvreerde, hoorde ik achter me een bekakte damesstem: 'Pardon mijnheer, ik geloof dat u voordringt.' En voor één keer viel me het juiste woord op het juiste moment in. 'Als ik me niet vergis,' zei ik, koeltjes omkijkend, 'dringt u al uw hele leven voor, mevrouw.'

Maar van de week tuinde ik er weer in. Ik hield een praatje op een jubileum met veel woningbouwers en architecten. 'Het is geen wonder,' stelde ik vast, 'dat veel mensen zo van oude huizen houden. Oude huizen zijn nog gebouwd door mensen, moderne woningen worden bedacht door architecten.' Maar biologen gaan natuurlijk ook niet helemaal vrijuit. (5) Door onophoudelijk de lof te zingen van het vogelnest, ijverig van veertjes en pluisjes in elkaar gevlochten, (6) waar de jongen zo liefderijk worden grootgebracht op een menu van verse rups en andere niet te versmaden lekkernijen, heeft bij veel architecten de mening postgevat dat mensenhuizen maar het best op vogelnestjes kunnen lijken. Bijgevolg vind ik in elke doorzonwoning naast de ouderslaapkamer een stel kinderslaapkamers. Waarom altijd weer die kinderkamers? Waarom geen wijnkelder, een biljartzaaltje, een bibliotheek? Al die kinderkamers brengen jonggetrouwde stelletjes maar op gedachten. Zo komen we nooit van het woningprobleem af. Of van die architecten.

Tijdens de lezing zat op de eerste rij – waar anders? – een deftige dame me misprijzend aan te horen. (7) Geen lachje kon eraf. Maar na afloop, op de receptie, belandde ze contre coeur in mijn gezelschap. Ze moest dus iets zeggen, vond ze, want dat vinden ze altijd. Zonder nadenken, met het gezicht van de koningin in de kleedkamer (8) na een weinig geslaagde voorstelling, sprak ze me aan. 'Mijn zuster,' zei ze, 'mijn zúster is een fan van u.'

En daar sta je dan weer met je mond vol tanden.

Midas Dekkers

Vertaalwedstrijd

RESUSAAP

(1). Я родился в семье среднего класса

(2) Меня радовала такая возможность, и я уже предвкушал следующие пять дней, когда мать моего одногруппника, хорошо сложенная женщина, через два дня не отвлеклась от своего чтения

когда мать моего университетского товарища, высокая дама, впервые за два дня моего пребывания в этом доме отложила чтиво и сказала

(3) грубо воспользоваться винтовкой – и последнее смелый середнячок никогда не сделает

- что тебе только и остается, что промолчать либо взяться за приклад

что тебе остается только хлопать глазами или

- пустить в ход грубое оружие, на что храбрец из средних слоев вряд ли осмелится

- Естественно благородные дамы бранят тебя, когда ты плохо держишь язык за зубами, либо случайно произносишь ругательство – причем последнее настоящий человек среднего сословия не позволит себе сделать.

(4) Только один раз я попал в такую ситуацию, и боялся, что еще долго мне придется от нее отходить

(5) Но тут, конечно, есть и вина биологов, которые постоянно восхищаются птичьими гнездами, заботой пернатых о своих перышках и любовью, с которой родители взращивают своих птенцов

(6) пока не займут свое место в меню вместе с гусеницами и прочими деликатесами.

- Пернатые кормят своих птенцов свежими гусеницами, чтобы приучить их уважать любую пищу

(7) Справиться со смехом было трудно.

(8) отчетного представления

Vertaalwedstrijd

SPITZEN

Nog altijd zat Bijman op zijn stoel aan de kant. Het optreden was allang voorbij, eenzelvig draaide de maalstroom van rondcirkelende paren weer om het lege midden, als een groot uurwerk van in elkaar grijpende raderen. Toch was het juist of het niet meer later werd.

Het parket viel door de drukte niet meer te zien, maar nu waren het de blote armen, schouders en ruggen die glansden. Terwijl dj Renzo de spanning bleef opvoeren en de temperatuur nog aldoor steeg, veranderde de salon steeds meer in een exotisch, extatisch, kosmopolitisch en caleidoscopisch pandemonium. De meest onstoffelijke dames zweefden langs, de gezichten vertrokken in vrome innigheid; vlakbij hield een vrouw niet de hand van haar partner vast maar zijn stijve, uitgestoken duim; in een kortstondige doorkijk dansten twee zwarte schoonheden met elkaar; voorts waren er veel jonge meisjes van Latijnse complexie, en ook nog een Japanse die op Texaanse laarzen de Agrentijnse tango danste in Amsterdam. Als een gas hing de muziek boven de vloer, onontkoombaar, bedwelmend, allesdoordringend.

Zelfs Bijman zweette toen hij, om niet draaierig te worden, zijn blik even liet rusten op één van de pilaren. Voorover leunend, met de ellebogen op de knieen, sloeg hij het schouwspel vervolgens weer aandachtig gade. In twee ragfijne rugbandjes, horizontaal boven elkaar, herkende hij het gelijkteken, vervolgens ontwaarde hij ook het aftrekteken en het kruisje van vermeningsvuldiging. De meeste paren bleven ongeveer drie nummers bij elkaar, zeker ook weer zo'n ongeschreven tangowet, waarna zij zich ontbonden en er zich, na nauwelijks merkbare knikjes en blikwisselingen, weer nieuwe combinaties vormden, alles ongetwijfeld overeenkomstig die alleen hier geldende hiërarchie van dansvaardigheid – maar Bijman had die van hem in het geheel nog niet kunnen vertonen, niemand beantwoordde zijn blik, de enige die hem had aangekeken was nog altijd de barman.

Zonder enig benul van tijd of feit meer was hij voor zijn stoel gaan staan – maar lang kon het niet meer duren. In zijn eigen as, zoekend naar zijn balans, helde hij zover als hij kon voorover, de armen strak langs het lichaam – hij leek op een man die tegen de storm leunt. Als een zoeklicht streek zijn blik langs de rand van de vloer. De tafeltjes stonden helemaal vol glaswerk nu, op sommige lag ook een bril, maar de stoelen waren bijna allemaal leeg – alleen net voorbij de hoek, op de andere rij, zat een Aziatische vrouw in het zwart.

Zonder zijn voeten nog te verzetten, tordeerde Bijman zijn torso naar haar toe, hij spande zijn ogen nog meer aan, maar de vrouw scheen hem niet eens te zien en bleef recht voor zich uit staren. Slikkend wendde hij het gezicht af, onderging hij zijn zoveelste afwijzing ... of vergiste hij zich deze keer, miskende hij misschien een bepaalde dromerigheid in haar oogopslag?

Zijn hart sprong op toen hij haar opnieuw in het gezicht keek: zo afwezig staarde de vrouw voor zich uit, het zou ook heel goed kunnen dat zij de cabeceo zat te oefenen, en hem zo juist ten dans opriep ...!

Zij stond op.

Hij nam haar in de armen.

Ze dansten, hij met oplettende blik vooruit, zij zo soepel, zo anders dan de solide dames van de cursus, zo vedelicht dat hij haar nauwelijks voelde.

Thomas Rosenboom

Vertaalwedstrijd

Мишина Екатерина
РОСИ
4 курс Курск
I место

Танец

Бейман все еще сидел на стуле в углу. Выступление уже давно закончилось, но вихрь вращающихся по кругу пар продолжал обособленно кружиться вокруг пустого центра, словно огромный часовой механизм, состоящий из цепляющихся друг за друга зубчатых колес. Однако время, казалось, остановилось.

Из-за оживленного движения не было видно паркет, но теперь вместо него сверкали обнаженные руки, плечи и спины. Пока диск-жокей Ренцо продолжал повышать напряжение и температуру вокруг, салон постепенно все больше превращался в экзотический, экстатический, космополитический и калейдоскопический хаос. Наиболее субтильные дамы пролетали мимо, на лицах светились набожность и благоговение; рядом какая-то леди крепко держала своего партнера не за руку, а за неуклюже торчащий большой палец; неподалеку друг с другом танцевали две чернокожие красавицы, чуть дальше кружились девушки латинской внешности, а также японка, танцующая в техасских сапогах аргентинское танго в Амстердаме. Словно дым, музыка висела над полом, всепронизывающая, неизбежная, одурманивающая.

Даже Бейман взмок, и, борясь с головокружением, остановил на секунду свой взгляд на одной из колонн. Затем, наклонившись вперед и опершись локтями на колени, он снова стал внимательно наблюдать за зрелищем. В двух тоненьких ленточках платья на спине у женщины, одна над другой, ему почудился знак равенства, затем он заметил знак минуса, и крестик умножения. Большинство пар танцевали друг с другом три танца подряд, должно быть, следуя неписанному закону танго, после чего они расходились и образовывали новые пары, обменявшись мимолетными взглядами или неуловимо кивнув друг другу, конечно же, в соответствии с только здесь действующей иерархией танцевального мастерства. Но у Беймана все еще не было возможности продемонстрировать свои способности, так как никто не ответил на его взгляд, и единственным кто на него смотрел, был все тот же бармен.

Утратив чувство времени и реальности, он стоял перед своим стулом – но так не могло продолжаться долго. В поисках баланса, он наклонился вперед так далеко как смог, руки по швам, и стал похож на человека, идущего против шторма. Словно прожектор, его взгляд скользил по краям танцпола. Все столы уже были заставлены посудой, на одном из них лежали

Vertaalwedstrijd

чьи-то очки, но почти все стулья были пусты, - кроме одного в углу, в другом ряду, где сидела женщина азиатской внешности в черном платье.

Не двигаясь с места, Бейман развернул к ней корпус, напряг зрение еще больше, но женщина, казалось, не замечала его, и смотрела прямо перед собой. Он медленно отвернулся от нее, переживая самый большой отказ в жизни... Или в этот раз он ошибся, не заметив, возможно, определенную мечтательность в ее глазах?

Его сердце застучало, когда он вновь вгляделся в ее лицо: настолько отсутствующим взглядом она смотрела перед собой, что ее cabeceo, ее незаметное приглашение на танец было очевидно!

Он поднялся с места.

Он встал с ней в пару.

Они танцевали; он сосредоточенно смотрел вперед, а она была такой гибкой, такой непохожей на солидных дам с курсов, такой легкой, что он ее едва ощущал.

Томас Розенбоом.

Moppen

Het huwelijk

Vóór het huwelijk

Zij: Doei!!

Hij: Ha, eindelijk, ik heb zolang gewacht.

Zij: Wil je dat ik wegga?

Hij: NEE. Ik durf er niet eens aan te denken.

Zij: Hou je van me?

Hij: Natuurlijk. Heel veel!

Zij: Heb je me ooit bedrogen?

Hij: NEE. Waarom vraag je me dat?

Zij: Wil je me kussen?

Hij: Elke keer als ik de kans krijg!

Zij: Zul je me ooit slaan?

Hij: Ben je gek? Zo iemand ben ik niet!

Zij: Kan ik je vertrouwen?

Hij: Ja.

Zij: Schat!

Na het huwelijk

Lees simpelweg de tekst van onder naar boven!

Straatvechten

Een Amerikaan komt naar Nederland en stapt een café binnen. Tegen een man aan de bar zegt hij:

"Hi, ik zoek een straatvechter, ik zou wel eens een echt straatgevecht willen zien."

"Dat treft," zegt de man, "ik ben toevallig een straatvechter. Mij moet je hebben."

"Okay," zegt de Amerikaan, "ga mee naar buiten, dan zoeken we een tegenstander."

Buiten gekomen zien ze een boom van een kerel aan komen lopen.

"Daar," zegt de Amerikaan, "dat is je tegenstander."

"Welnee," zegt de Nederlander, "als ik een keer hard op de grond stamp, dan loopt 'ie hard weg."

Dan komt er een echtpaar gearmd aanlopen.

"Kijk," zegt de Nederlander, "die vent, daar ga ik mee vechten."

"Hoe wil je dat dan doen?" vraagt de Amerikaan.

"Ik weet wel een manier om hem uit te dagen," zegt de man, "ik scheld gewoon zijn vrouw verrot. Dan moet 'ie wel met me vechten."

En hij begint te schelden tegen die vrouw:

"Jij vuile, smerige, achterbakse hoer dat je bent!""Kijk," zegt haar man, "nou hoor je het eens van een ander!"

Moppen

Wie de broek past...

Wanneer een pasgetrouwd echtpaar de bruidssuite betreedt, doet de bruidegon meteen zijn broek uit en biedt deze aan zijn bruid aan.
"Trek deze broek eens aan," draagt hij haar op.
Wanneer zij de broek past zegt ze:
"Ik kan deze broek helemaal niet aan, hij is veelste groot."
Zegt de bruidegon:
"Juist als je dus maar onthoudt dat IK de broek aan heb en niet jij!"

Dan biedt de bruid hem haar slipje aan met de opdracht om ook eens te passen. Halverwege zijn rechterbeen krijgt hij het slipje niet verder omhoog.
"Ik kom helemaal niet in jouw slipje," mompelt hij.
"Juist," zegt de bruid, "en als je jouw houding niet verandert, dan blijft dat ook zo!"

Lege borsten

Een vrouw zit met een baby bij de arts te wachten voor het eerste onderzoek van de kleine. De doktor arriveert en controleert de baby z'n gewicht. Hij lijkt een beetje ongerust en vraagt of de baby borstvoeding krijgt, of de fles.
"Borstvoeding," zegt de vrouw.
Waarop de doktor haar vraagt om haar blouse en beha even uit te trekken. Hij knijpt in haar tepels duwt en kneedt en wrijft haar beide borsten een hele poos voor een grondig onderzoek. Dan zegt hij:
"Geen wonder dat deze baby onder zijn gewicht is. U heeft geen melk!"
"Ik weet het," zegt ze, "ik ben zijn oma, maar ik ben toch blij dat ik gekomen ben!"

TOTZO

Наш адрес:

Москва 119454, проспект Вернадского, дом 76, Nieuwsbrief, +7 (495) 4349268

Редколлегия:

Л.Е. Шишулина – главный редактор

В.В. Кригер – исполнительный редактор

А также все студенты, изучающие нидерландский язык в МГИМО (У) МИД РОССИИ

E-mail: scand@mgimo.ru

Ons adres:

prospekt Vernadskogo, 76,Nieuwsbrief, +7 (095) 4349268

Redacteurs:

L.J. Sjisjoelina – hoofdredacteur

V.V. Kriger – realisatie, art direction en lay-out

E-mail: scand@mgimo.ru